

och jag; ett par andetag

Hur många timmar har du suttit här egentligen? Det vet du inte, och vill förmodligen inte veta heller. Men tanken slog dig, såsom tankar gör.

Någon kanske skulle säga att du samlar på varningstexter från cigarettpaketen. Någon skulle kanske säga något annat. Själv vet du inte, de bara ligger där, tomma, gapande.

Du läser en bok som skrevs för hundra år sedan av en gubbe som varit död i nittionio. Den allmänna uppfattningen är att den är bra. Du vet inte riktigt. Men du läser den ändå, för vad skulle du annars göra? Blickarna faller på orden, den döda mannens ord. Men fastän du läser så tar du inte till dig något. Du vet inte varför, och du bryr dig inte heller. Den döde mannen tar inte illa upp.

Du tittar ut genom något som andra kallar för fönster. Där ute pågår verkligheten, utan dig. En ambulans far förbi utanför och ljudet av sirenerna hänger sig kvar ett par sekunder efter att den passerat. En ambulans för någon, du vet inte vem. Och du kan inte påstå att du bryr dig heller. Du går ut ur huset, ut i verkligheten som du nu är en del av. Du kan påverka saker här, men det gör du inte. Du tar en cigarett och låter bli att tänka på varningstexterna på paketet. Du tar ett bloss. Små snöflingor flyger förbi, de landar på din rock och smälter. Du tar ett bloss till och håller inne röken en sekund extra, utan någon som helst anledning. Du fimpar halva cigaretten och öppnar dörren, men blåser röken bortåt, så att den inte ska komma in i huset. Verkligheten stannar kvar där ute.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BaraOrd med Poeter.se id #5345 innehar upphovsrätten